

Overordnet set burde det vel være sådan, at en emballageafgift var noget, som man tog sig af i EU, altså at det blev et EU-anliggende, for at undgå skæv konkurrence. Men når regeringen nu ønsker en emballageafgift, undrer det mig også, at man ikke i hvert fald i nogen udstrækning har prøvet at skele til den tyske model. Det er jo ikke altid nødvendigt at opfinde den dybe tallerken to gange.

Vi har noteret os, at testpanelet har vurderet de erhvervsøkonomiske konsekvenser af det her lovforslag, og det er vi selvfølgelig godt tilfredse med, men jeg er overbevist om, at i de tilfælde, hvor emballagen udgøres af flere forskellige elementer, altså flere forskellige materialer, holder de beregninger, som man i testpanelet har gjort sig om, at virksomhederne skal bruge mindre end en time om måneden på at administrere forslaget, ikke. Og jeg kan måske nævne legetøjsbranchen som en af de brancher, der vil få problemer med denne model, og hvor de beregninger ikke holder.

Med de bemærkninger kan jeg sige, at Venstre på det foreliggende grundlag ikke kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Nu er vi så nået til den anden farce her i dag, for på linje med, hvad der var tilfældet med L 89, har der jo også været meget store problemer med det oprindelige forslag om emballageafgifter. Men det behøver jeg jo ikke at gøre så meget ud af at nævne her, for det kan vi alle sammen huske, og jeg vil da også indledningsvis kvittere for, at de afgifter ophører med virkning fra den 1. februar 1999, såfremt det her forslag bliver vedtaget.

Der har været en del postyr og en masse forvirring omkring emballageafgifterne, og med det her forslag må vi godt nok også fra konservativ side sige, at der er rettet op på nogle af de mange graverende fejl, der var i det oprindelige forslag. Men som i så mange andre ting: Når man fra Socialdemokratiets side vil kradse kroner ind sammen med venstrefløjten, handler det jo om, at man tænker mere på provenuet end på konsekvenserne af forslaget.

Og jeg vil godt komme med et eksempel fra den virkelige verden: Der er en fabrikant i Nordsjælland, som har en fabrik, hvor han laver ketchupflasker, og det gør han i konkurrence med alle mulige andre firmaer og med udlandet osv. Den mand var i deputation i Skatteudvalget – nu må man jo ikke referere fra

Skatteudvalgets møder, men jeg kan i hvert fald godt referere, hvad han siden hen har fortalt mig:

Han oplever denne afgift som en kolossal belastning for hans lille virksomhed, som har 50-60 medarbejdere, for selve flasken kommer altså til at koste mere end den ketchup, der er i flasken, og med den store afgift, der nu kommer på de ketchupflasker, som bliver produceret i Danmark, vil han ikke kunne konkurrere med tilsvarende produkter fra udlandet.

Og denne fabrikant, som har slidt og slæbt – det gør mange af de små selvstændige, men de tjener ikke forfærdelig mange penge – og har sin egen lille virksomhed, sad med tårer i øjnene og forklarede, at han sandsynligvis blev nødt til at lukke sin fabrik på grund af det her, og det får konsekvenser for de 50-60 medarbejdere, der er i virksomheden, og det får konsekvenser for familierne til de mennesker, der er ansat i virksomheden, og det får også konsekvenser for de mange mennesker, der leverer til virksomheden.

Det er ikke særlig behageligt, og det er klart, at det er sådan nogle ting, man må tænke over, hver gang man lovgiver fra Socialdemokratiets side. For hver eneste gang man lægger lidt ekstra skat på vores alle sammens forbrug, på vores husholdning og på virksomhedernes økonomi, har det altså konsekvenser.

Det kan godt være, at man kan lide at hive skatter ind og hive nogle penge ud af forskellige mennesker, men det betyder noget for disse menneskers privatøkonomi; det betyder noget for husholdningerne, og det betyder noget for virksomhederne, og det betyder også noget for antallet af arbejdspladser. Og det er ulykkeligt, at man så bliver ved med at sætte skatterne op. Så det er vi altså imod.

Vi er ikke imod, at man gør noget for miljøet, for det er jo udgangspunktet for en bedre velfærd for alle, og der har også været meget fokus på den emballage, der følger med, når man handler i supermarkedet eller hos købmanden: Varerne fylder jo en hel del i poserne, når man er ude at handle, og derfor skal man selvfølgelig også se på dét. Men vi synes ikke, det her forslag er hensigtsmæssigt, for det har alene handlet om at kradse penge ind i statskassen, og derfor vil vi ikke være med til at gøre det på denne her måde.

Men vi vil godt være med til at finde en bedre måde at gøre det på, som reelt er adfærdregulerende. Og der er mange ting i forslaget,